

Sygn. akt VIII C 878/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 5 października 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko T. B.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 878/18

UZASADNIENIE

W dniu 29 grudnia 2017 roku (...) Bank S.A. w W. wytoczył przeciwko T. B. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 380,65 zł, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 6 września 2012 r. pozwany zawarł z nim umowę limitu odnawialnego (...) nr (...). Na podstawie umowy pozwany zobowiązał się do terminowej spłaty określonej sumy pieniężnej. Z uwagi na nienależyte wykonywanie powyższego obowiązku zadłużenie zostało postawione w dniu 6 marca 2013 r. w stan natychmiastowej wymagalności. Na dochodzoną pozew należność składają się następujące kwoty: 128,49 zł z tytułu niespłaconego kapitału, 101,86 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek oraz 150,30 zł z tytułu opłat umownych.

(pozew k. 2- 3)

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi z uwagi na brak podstaw do wydania nakazu.

(postanowienie k. 4)

Na rozprawie w dniu 5 października 2018 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawił się – został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwany nie stawił się na termin rozprawy, pomimo prawidłowego wezwania, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozew. W związku z powyższym Sąd wydał wyrok zaoczny.

(protokół do wyroku zaocznego k. 25)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 117 § 2¹ kc po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Zobowiązanie T. B. wobec powoda wynika, zgodnie z twierdzeniem pozwu,

z umowy limitu odnawialnego (...). Zatem nie ulega wątpliwości, że pozwany jest konsumentem. Z kolei zgodnie z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. W myśl art. 120 § 1 kc zdanie pierwsze bieg przedawnienia zaczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Strona powodowa jako datę wymagalności roszczenia wskazała dzień 6 marca 2013 r. Zatem od następnego dnia po tej dacie Sąd liczył początek biegu terminu przedawnienia roszczenia objętego pozwem. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, roszczenie powoda przedawniło się w dniu 7 marca 2016 r. Tymczasem powództwo w przedmiotowej sprawie zostało wytoczone dopiero w dniu 29 grudnia 2017 r. W związku z przedawnieniem należności głównej, nie ulega wątpliwości, że przedawnieniu uległo również roszczenie o odsetki od należności głównej.

Poza tym strona pozwana nie udowodniła zasadności dochodzonego roszczenia. Powód nie przedstawił chociażby umowy limitu odnawialnego (...) nr (...), czy też wyciągu z ksiąg rachunkowych banku, na które to dokumenty powoływał się w treści uzasadnienia pozwu. Pomimo, że zarządzeniem z dnia 13 marca 2018 r., doręczonym w dniu 21 marca 2018 r., powód został zobowiązany do złożenia dokumentów wymienionych jako lista dowodów w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym. W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że przysługuje mu wiarygodność względem pozwanego. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żywnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148).

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa. Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika bowiem, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie

lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w przepisie art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda zastępuje postępowanie dowodowe tylko wówczas, gdy twierdzenia te nie budzą uzasadnionych wątpliwości. W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle braku dokumentów wymienionych jako załączniki w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd wydając w sprawie wyrok zaoczny oddalił powództwo w całości.